

РЕШЕНИЕ

№ 7834

гр. София, 25.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 15 състав, в публично заседание на 03.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **12965** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на „Виталис 1“ ЕООД със седалище в [населено място], представлявано от Д. Д., срещу Заповед № РД-09-1143/29.09.2025 г. на директора на РЗОК – Р., с която за нарушение на чл. 6, ал. 1 от индивидуален договор № 181093/21.01.2025 г., изразяващо се в отпускане на лекарствени продукти от неправомерно лице в аптеката, на дружеството е наложена санкция – финансова неустойка в размер на 5000 лв. на основание чл. 49, ал. 1, т. 1, б. „а“ от договора. В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Поддържа се, че административният орган е излязъл извън обхвата на правомощията си, като е извършил проверка на гражданин, без да е ясно по какъв ред и на какво основание е протоколирана същата. Навеждат се и възражения за липса на достатъчно доказателства относно момента на посещение на лицето в аптеката, както и относно времето, в което магистър-фармацевтът е отсъствал от обекта. Иска се отмяна на заповедта и присъждане на разноски. Ответникът по жалбата изразява становище, че жалбата е неоснователна, за което излага

подробни съображения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По делото не са ангажирани други доказателства извън административната преписка. Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа страна следното:

Жалбоподателят притежава Разрешение за търговия на дребно № АП-2340/12.04.2022 г. с лекарствени продукти в аптека „В. 7“, с адрес: [населено място], [улица], с рег. № на аптеката в РЗОК: 180206. Чрез аптека „В. 7“ в [населено място] дружеството е страна по договор за отпускане и заплащане на лекарствени продукти, медицински изделия и диетични храни за специални медицински цели за домашно лечение, заплащани напълно или частично от НЗОК/РЗОК, № 181093/21.01.2025 г., с първоначален срок на действие до сключване на нов договор, но не по-късно от 31.03.2025 г. От съдържанието на преписката не се установява приложен анекс относно срока на действието му към датата на проверката и издаване на оспорената заповед. Независимо от това, в настоящото производство между страните не е налице спор относно действието на договорното правоотношение към релевантния период, доколкото административният орган е упражнил контрол и е наложил санкция именно на основание клаузи от същия договор, а жалбоподателят не оспорва приложимостта му, а поддържа възражения по законосъобразността на санкцията по същество. Единственият регистриран магистър-фармацевт в аптека „В. 7“ в [населено място] е Е. А. Д.. По силата на договорната клауза на чл. 6, ал. 1 отпускането на ЛП, МИ и ДХСМЦ се извършва само в аптеката от магистър-фармацевт/и, работещ/и в нея. Д. е и единственото лице – магистър-фармацевт, с което за процесния период е сключен трудов договор за работа в конкретната аптека.

Със Заповед № РД-09-1094/16.09.2025 г., издадена на основание чл. 72, ал. 2 и ал. 9 ЗЗО, директорът на РЗОК – Р. е наредил да бъде извършена пълна, извънпланова, самостоятелна проверка в периода от 16.09.2025 г. до 30.09.2025 г. на аптека „В. 7“, с рег. № в РЗОК: 180206. Предмет на проверката е контрол по изпълнение клаузите на договор № 181093/21.01.2025 г. Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол № РД-13-860/16.09.2025 г., връчен на 17.09.2025 г.

Видно от констатациите по протокола, при проверката, открита в 11:45 ч., в аптеката е работила М. С. в отсъствие на магистър-фармацевт. Същата е декларирала, че аптеката е отворена от магистър-фармацевт Е. Д., която е напуснала аптеката в 11:25 ч. В отсъствието на Д. от М. С. е изпълнено електронно предписание с НРН 252594049DD2/16.09.2025 г., като са отпуснати лекарствени продукти Amlator (код на НЗОК CF992) и Valtensin Plus (код на НЗОК CF762),

предписани на З. С. К. Х.. Електронното предписание е изпълнено в 11:34 ч., за което е представена разпечатка от аптечния софтуер. Констатациите по протокола, който е официален свидетелстващ документ, не са опровергани по делото.

В констативния протокол е прието, че е налице нарушение на чл. 6, ал. 1 от договор № 181093/21.01.2025 г., като е предложено за установеното нарушение да се наложи санкция – финансова неустойка на основание чл. 49, ал. 1, т. 1, б. „а“ от договора в размер на 5000 лв. Срещу констативния протокол не е подадено възражение, което е отразено и в доклад вх. № 93-00-3679/29.09.2025 г. до директора на РЗОК – Р..

На 29.09.2025 г. е издадена оспорената заповед, с която на основание чл. 49, ал. 1, т. 1, б. „а“ във вр. с чл. 39, ал. 1 от договор № 181093/21.01.2025 г., във вр. със Заповед № РД-09-1094/16.09.2025 г. и Констативен протокол № РД-13-860/16.09.2025 г., на „Виталис 1“ ЕООД е наложена финансова неустойка в размер на 5000 лв. за нарушение на чл. 6, ал. 1 от договора.

Заповедта е съобщена на адресата на 10.10.2025г., а жалбата до съда е подадена на 23.10.2025 г.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в рамките на правомощията му по ЗЗО и по индивидуалния договор между страните, в предвидената форма и в съответствие с целта на закона. В производството по издаването ѝ не се установяват съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Контролните органи са извършили проверка въз основа на изрична заповед на директора на РЗОК – Р., като за резултатите от нея е съставен констативен протокол, връчен на проверяваното лице. На жалбоподателя е била предоставена възможност да подаде възражение срещу констатациите, от която той не се е възползвал. Поради това възраженията в жалбата за допуснати процесуални нарушения при установяване на нарушението се явяват неоснователни. Неоснователно е и оплакването, че административният орган е излязъл извън обхвата на правомощията си, като е извършил проверка на гражданин. От съдържанието на констативния протокол и мотивите на заповедта се установява, че контролът е осъществен по отношение изпълнението на договорните задължения на аптеката и начина на изпълнение на електронно предписание в проверявания обект, а не като самостоятелна проверка на пациента извън предмета на контрола.

Заповедта е съобразена и с материалния закон. Съгласно чл. 6, ал. 1 от договора отпускането на

ЛП, МИ и ДХСМЦ се извършва само в аптеката от магистър-фармацевт/и, работещ/и в нея. В съответствие с това изискване чл. 16, ал. 4 от индивидуалния договор предвижда, че когато ръководителят на аптеката е единственият магистър-фармацевт и отсъства, аптеката няма право да работи по договора и да изпълнява електронни предписания до неговото завръщане. От съвкупната преценка на писмените доказателства в административната преписка – констативен протокол, отразените в него писмени обяснения, разпечатка от аптекния софтуер и останалите приложени документи – се установява, че електронното предписание е изпълнено от М. С. в 11:34 ч., при отсъствие на магистър-фармацевт в аптеката. При установеното нарушение на договорните клаузи директорът на РЗОК е приложил правилно санкционната разпоредба на чл. 49, ал. 1, т. 1, б. „а“ от договора, предвиждаща финансова неустойка в абсолютен размер на 5000 лв. за първо нарушение. Наложена санкция е правилно определена по вид и размер.

По изложените съображения съдът приема, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 АПК следва да бъде уважена претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. На основание чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на еврвата равностойност на 200 лв., а именно 102.26 евро.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд – София-град, трето отделение, петнадесети състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Виталис 1“ ЕООД, със седалище в [населено място], представлявано от Д. Д., срещу Заповед № РД-09-1143/29.09.2025 г. на директора на РЗОК – Р.

ОСЪЖДА „Виталис 1“ ЕООД, със седалище в [населено място], представлявано от Д. Д., да заплати на РЗОК – Р. сумата от 102.26 евро разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването на страните, че решението е изготвено.

